

ELS PERIPLES DELS EEUU PER A CONFORMAR UNA ALIANÇA CONTRA LA XINA

La fracció de la burgesia estatunidenca que va sortir victoriosa de les últimes eleccions presidencials ha començat a tractar de recuperar terreny en el pla de les relacions internacionals per buscar de conformar un bloc anti-xinès.

El 12 de març de 2021 es va reunir el Quad, considerat l'embrió d'una possible OTAN de l'Indus-Pacífic, conformat pels EEUU, el Japó, l'Índia i Austràlia. A aquesta reunió hi va haver seguidament, el 19 de març del 2021, la reunió a Alaska entre la delegació xinesa i estatunidenca, la qual es va iniciar amb un enfrontament en el pla del teatret mediàtic, però no va impedir que discutissin llargament dels seus negocis fora de les rodes de premsa.

A tot això seguidament van haver-hi una sèrie de sancions per part dels EEUU i la resta de membres del Quad, a les quals s'hi va sumar la UE, contra la Xina. La resposta de la Xina va ser sancionar al seu torn als sancionadors i organitzar un boicot general a les marques de roba europees, que encara els té tremolant: *"Per tercer dia consecutiu, els locals d'H&M a la Xina eren un erm desert de compradors. La firma sueca compta amb centenars de botigues i factura milers de milions en el gegant asiàtic, però s'ha convertit en un pària a raó de la polèmica per la seva negativa a comprar cotó de la província de Xingjiang pel suposat ús de mà d'obra forçada. (...) de cop i volta, s'ha quedat sense clients, els seus productes no estan en les plataformes de comerç electrònic i fins i tot han desaparegut les referències a les seves botigues en les aplicacions de mapes i geolocalització xinesa. Un esborrat total de la internet xinesa."* (La Vanguardia, 28-03-2021).

Evolució de la relació entre els EEUU i la UE

La UE s'aproxima als EEUU perquè els seus interessos econòmics estan entrant gradualment en contradicció amb la Xina, la qual està penetrant cada vegada més al seu pati del darrere (Ucraïna, Bulgària, Bielorússia, Hongria, Eslovàquia, Balcans). Els últims passos són la creació d'un campus universitari xinès a Hongria: *"La Universitat Fudan, amb seu a Shanghai, oferirà a Budapest programes de màster fins a uns 6.000 estudiants; i rebrà del Govern hongarès 2,2 milions d'euros de finançament."* (La Vanguardia, 25-01-2021) i el desplegament per part del Govern serbi d' *"(...) un sistema compost per un miler de càmeres amb un 'programari' capaç d'identificar als ciutadans en temps real desenvolupat per Huawei."* (El País, 18-06-2021). La UE ha redoblat el bloqueig a Bielorússia després del recent aterratge forçat militarment d'un avió de Ryanair a Bielorússia per a detenir a un opositor. Aquest bloqueig contra Bielorússia és un bloqueig contra els plans xinesos de desenvolupament en aquest país i, al mateix temps, llança encara més a Bielorússia en mans de Rússia. Com a mostra d'aquesta contradicció entre la UE i la Xina, les esmentades sancions recíproques a diversos personatges han servit d'excusa perquè el maig del 2021 el Parlament Europeu bloquegés per ara la posada en marxa de l'acord comercial signat amb la Xina el novembre del 2020.

Addicionalment, els EEUU han proposat i acordat amb Alemanya i França, en el marc del G7, un impost a les multinacionals amb el qual acabaran amb una sèrie de baralles entre ells, tractant d'assegurar-se un terreny de joc comú, al qual intentaran sotmetre la resta de països que els fan la competència amb impostos inferiors: Hongria i Irlanda. Que ningú es cregui que es tracta d'apujar-los els impostos a les grans multinacionals, sinó de fer que es paguin en uns països i no en

uns altres. La tendència general dels impostos a les empreses no és precisament la d'apujar-los.

També han arribat a un acord EEUU i la UE pel que fa a la cancel·lació recíproca dels aranzels derivats de la baralla al voltant de Boeing i Airbus (de 7.500 milions sobre les exportacions europees i de 4.000 milions sobre les exportacions estatunidenques). El comerç bilateral entre els EEUU i la UE continua sent *"la major relació comercial i d'inversió del món, que representa el 42% tant del PIB mundial com del comerç global de béns i serveis."* (Expansión, 16-06-2021).

"No obstant això, la pau aranzelària serà parcial, perquè la UE i els EEUU encara mantenen obert el conflicte per l'alumini i l'acer." (Expansión, 16-06-2021).

Tots dos imperialismes havien ja declarat conjuntament en la treva prèvia a aquest acord que *"l'excés de capacitat global està impulsat en la seva major part per terceres parts", en clara al·lusió a la Xina, i van apuntar que les distorsions que aquest genera "plantegen una seriosa amenaça" tant per a les indústries estatunidenques com europees."* (Expansión, 18-05-2021).

L'actual fracció dominant als EEUU és, malgrat la fanfarroneria del bufó anterior i l'aparença decrepita del titella actual, la fracció més bel·licosa i guerrera. Com a part del seu intent de recuperar terreny a nivell mundial, s'ha realitzat la conferència per tal de revitalitzar l'OTAN on el missatge enviat al món ha estat: *"Rússia i la Xina amenacen l'ordre internacional basat en regles" i "la Xina és una amenaça sistèmica."* (Expansión, 16-06-2021). En aquesta reunió estava Alemanya que va demanar "trobar un equilibri" amb la Xina i també estava Turquia, segon exèrcit de l'OTAN, que juga a mantenir una posició ambivalent i oscil·lant entre els EEUU, la UE i Rússia com a manera de tenir un paper independent. Turquia intenta estendre la seva influència imperialista a l'Àsia central tractant de mantenir-se a l'aeroport de Kabul quan es retirin les tropes dels EEUU de l'Afganistan (La Vanguardia, 15-06-2021).

També ha aconseguit sumar els EEUU a la UE en la seva campanya per una nova recerca de l'OMS sobre l'origen del virus SARS-COV-2 a la Xina.

Aquesta aproximació UE-EEUU està plena d'interessos contradictoris. La mà que estén els EEUU a la UE no és ni molt menys incondicionada i, en qualsevol moment, els EEUU poden reprendre la pressió contra la UE, pressió que ha tingut anteriorment com a resultat el Brexit.

El desembre del 2020, els EEUU van reconèixer la sobirania marroquina sobre el Sàhara occidental a canvi del reconeixement per part del Marroc de l'estat d'Israel i el març del 2021 va realitzar maniobres militars amb el Marroc: *"El Grup de Combat Ike va participar, entre els dies 3 i 5, en unes maniobres bilaterals amb les Forces Armades marroquines, que van aportar una fragata, quatre avions de combat F-16 i F-5 i un helicòpter."* (El País, 16-03-2021). El 17 de maig del 2021, el Marroc va promoure el criminal llançament d'immigrants contra la frontera espanyola no menys criminalment reprimint *manu militari* per l'estat espanyol, governat actualment per l'esquerra del capital (si arriben a això): PSOE i Unidas Podemos. Aquesta actuació és part de la pugna del Marroc per jugar un paper imperialista i consolidar el seu control del Sàhara, així com per a cobrar el peatge per fer de pinxo contra els immigrants que l'estat espanyol rebutja. No obstant això, ara, els EEUU han refredat deliberadament el seu suport al Marroc per tal de facilitar l'aproximació amb la UE: *"La comissió d'Exteriors de la Cambra*

de Representants, controlada pels demòcrates, manté bloquejades des de fa diversos mesos dues iniciatives clau contingudes en l'acord pel qual el Marroc va veure sobtadament realitzada la seva vella aspiració del reconeixement de la seva sobirania sobre el Sàhara Occidental: l'obertura d'un consolat estatunidenc en el disputat territori, subordinat a Rabat, i la venda de drons armats MQ-9B al regne alauí." (La Vanguardia, 13-06-2021).

Els EEUU han frenat també la retirada de tropes d'Alemanya: "El demòcrata va pronunciar el seu primer discurs sobre l'assumpte, en el qual va anunciar la paralització del replegament de tropes estatunidenques a Alemanya ordenada pel seu predecessor." (El País, 05-02-2021). Poc després: "Alemanya ha notificat a l'OTAN una despesa militar de 53.030 milions d'euros pel 2021, el que representa fins ara la major despesa en defensa del Govern alemany, (...)." (Europapress, 07-02-2021).

D'altra banda, la UE no ha renunciat en cap cas a jugar un paper autònom i tracta d'acostar-se als EEUU sense deixar, al mateix temps, d'estendre la seva influència (signant tractats amb el Japó el 2019 i reiniciant negociacions el 2021 per fer-ho amb l'Índia) mentre tracta de no xocar frontalment amb la Xina.

La UE ha aconseguit superar les dificultats per tal d'autoritzar la seva emissió de deute. Aquestes dificultats han estat posades en aquest cas per una fracció de la mateixa burgesia alemanya mitjançant el seu Tribunal Constitucional (expedientat recentment per la Comissió Europea per aquesta intromissió), però també per part dels països que típicament són utilitzats com a palanca per part dels EEUU contra la UE des de dins d'aquesta: Polònia i Hongria. La ferida del Brexit encara està sagnant a Irlanda del Nord on el Regne Unit es nega a realitzar els controls acordats i on no hi ha una solució que pugui aconseguir tots dos bàndols.

Per tal de facilitar el seu acostament a la UE i, en particular a Alemanya, els EEUU "(...) van renunciar el dimecres a aplicar sancions contra Nord Stream 2, l'empresa controlada per Moscou que construeix un gasoducte entre Rússia i Alemanya, un projecte que Washington havia declarat anteriorment com un risc geopolític per la seguretat." (France 24, 20-05-2021). L'altra part de la història és que, amb aquest gest, els EEUU estan

admetent que no han aconseguit frenar la construcció d'aquest gasoducte "(...) que està completat en més d'un 95%." (France 24, 20-05-2021).

Evolució de la relació de Rússia amb els EEUU i la Xina

Els EEUU s'han reunit amb Rússia. Malgrat les amenaces dels EEUU de conseqüències "devastadores" si mor l'opositor rus Navalny o de respondre amb la mateixa moneda si es repetien els ciberatacs contra infraestructures estatunidenques, Putin va descriure la reunió com a "eficient", "constructiva" i "ens va permetre albirar confiança i esperança." (Expansión, 21-06-2021). Aquest confiat cinisme del representant de l'imperialisme rus només demostra que els EEUU no estan en condicions de fer por a l'imperialisme rus en la situació actual.

La realitat és que Rússia i la Xina s'han donat suport mútuament fins ara i els EEUU no tenen res a oferir a Rússia, mentre que els seus interessos són contrastants en punts com l'extensió de l'OTAN. Rússia segueix amb el desplegament de 150.000 soldats en territori ucraïnès mentre l'exèrcit ucraïnès realitza maniobres conjuntes amb l'OTAN i demana la seva integració en aquesta. En aquest context, el Regne Unit pretén provocar a Rússia enviant un vaixell de guerra a aigües de Crimea que va ser rebutjat amb salves per l'exèrcit rus.

Un altre element de col·laboració entre Rússia i la Xina, així com un àmbit en el qual els EEUU i UE s'arrisquen amb quedar ressagats és el desplegament en l'àmbit espacial: "Rússia ha anunciat que vol posar fi a més de vint anys de relació amb els Estats Units en l'Estació Espacial Internacional (EEI) (...) L'anunci arriba després que Rússia rebutgés l'any passat l'ofertament d'unir-se al programa d'exploració lunar Artemis, liderat per la NASA. En lloc d'això, Rússia va signar un memoràndum d'entesa amb la Xina el passat 9 de març per desenvolupar una base lunar." (La Vanguardia, 24-04-2021).

Els EEUU i la Xina han arribat a Mart amb les seves respectives sondes aquest any 2021, però el desplegament tecnològic xinès s'ha mostrat superior. La resta d'imperialismes hauran de pensar-s'ho molt abans d'unir-se en una aliança seriosa amb el més que probable cavall perdedor.

ELS EEUU INTENTEN UNA REEDICIÓ DEL NEW DEAL

En el capitalisme el mercat és el que mana i els EEUU, que s'han quedat ressagats, han d'intentar tornar a ocupar el lloc que els capitalismes joves els hi han arrabassat, però la situació en el seu interior és un llast enorme. Les infraestructures als EEUU s'estan enfonsant i no estan preparades per fer front als desastres naturals que es van succeint. El mes de febrer 14 milions de persones no tenien aigua corrent i 100.000 estaven sense llum i calefacció a causa de l'onada de fred que va haver-hi a Texas. (La Vanguardia, 21-02-2021).

Els sistemes de seguretat de les seves empreses tampoc estan preparats per altres "desastres" com els ciberatacs. L'oleoducte que va de Texas a Nova York va haver de ser tancat temporalment per la introducció d'un virus en el seu sistema informàtic per part dels hackers de Dark Side (emparada per Rússia). L'empresa de l'oleoducte va haver de pagar 5 milions de dòlars per tal de desbloquejar el sistema, però així i tot va haver-hi desproveïment de gasolina.

Un ciberatac contra les plantes càrnies de l'empresa JBS va obligar a tancar el 20% de la producció de carn dels EEUU. També han hackejat els sistemes d'un proveïdor del Govern

federal dels EEUU per tal d'enviar correus electrònics que semblaven autèntics a més de 3.000 comptes de més de 150 organitzacions que de manera regular reben comunicacions de l'Agència de Desenvolupament Internacional dels Estats Units. No és la primera vegada: "és el mateix grup que va estar al darrere dels atacs a SolarWinds (...) Aquell atac es va desenvolupar des de la primavera del 2020 i **durant els següents sis mesos, la qual cosa va permetre que agents estrangers estiguessin infiltrats en diferents organitzacions del Govern dels EEUU.** En aquest temps van poder interceptar el treball diari d'almenys sis departaments, inclosos el de Defensa, el d'Estat, el de Comerç i el de Tresor, a més d'organismes com els instituts nacionals de Salut i grans empreses." (El País, 29-05-2021).

Pel que fa a la indústria aeronàutica, si bé és cert que els EEUU acaben d'aconseguir un acord amb la UE per tal de cancel·lar les mesures aranzelàries mútues en aquest camp, també és cert que els EEUU no són capaços d'arreglar els problemes crònics amb els seus avions B777 que comencen a ser vetats per diversos països. (La Vanguardia, 23-02-2021).